Invincibila Italie întâlneşte ROMANIA hotărâtă să producă o mare surpriză

Este Italia invincibilă? Echipa României are datoria să demonstreze contrariul

Eri, la sosirea echipei Italiei în gara de Nord doi conducători de federaţii: d-nii general Vaccaro, preşedintele federaţiei italiene de football ass. şi d. general Gabriel Marinescu, preşedintele FRFA

România dispută astăzi a 81-a partidă internaţională din carieră. Un concurs fericit de împrejurări face ca ultimile două jocuri din acest impresionant palmares al unei ţări cu soccer relativ tânăr, aşa cum suntem noi, să le disputăm împotriva celor mai puternice formaţii ale lumii: Anglia, campioana de fapt şi Italia, campioana de drept.

Este fără îndoială o satisfacţie pe care şi-o doreşte fiecare ţară în parte şi putem afirma fără putinţa de a fi contrazişi că nu se întâmplă în decenii întregi ca o reprezentativă naţională să joace în acelaş an, la două săptămâni diferenţă împotriva celor mai puternice formaţii din lume.

Importanţa jocului

Posibilitatea de afirmare a soccerului românesc, prilejuită de aceste evenimente unice înseamnă şi trambulina către soccerul apusean. Capitala noastră a ajuns punct geografic central în intinerariile estice ale echipelor occidentale. Am dovedit în luptă cu Jugoslavia valoarea soccerului românesc, am susţinut în luptă cu Anglia un onorabil 0-2 jucând cu 10 atleţi şi iată-ne acum în prajma disputei împotriva campionilor mondiali, cu ferma dorinţă de a arăta lumii sportive posibilităţile mari ale forţelor româneşti.

Nu intrăm în această luptă cu scopul de a dărâma un idol căci victoria este efemeră. Jucăm împotriva faimoasei «squadra azzura» să arătăm demnitatea jocului nostru şi capacitatea noastră de sportivi maturizaţi.

NE CIOCNIM CU MAEŞTRII FOOTBALL-ULUI LATIN

Firește, prin raportul normal de forţe, comparaţia ne arată net inferiori superbului team italian care egalează soccerul englez. Suntem şi noi nişte modeşti elevi ai şcoalei latine care pentru italieni este o perfecţiune. Mai limpede, azi se ciocnesc elevii şi maeştrii.

Şcoala latină de care pomenim şi care este practicată atât de echipa italiană cât şi de cea română, este calificată astfel de un emerit specialist român pe care îl parafrazăm:

Ce înseamnă şcoala latină

Spre deosebire de footballul anglo-saxon care este practicat şi de alte popoare, cel latin este exclusiv apanajul naţiunilor latine.

Putem spune că numai Italia, Spania şi America de Sud au evidenţiat în soccer caracteristicile înăscute ale rasei lor, cu toate că aplicarea iniţială a football-ului şi a regulilor de joc le-au primit dela britanici.

Este interesant de arătat că la acest fenomen au contribuit doi factori: calităţile specifice ale rasei şi antrenori pricepuţi.

La început toate ţările, cum am mai spus, se întreceau să copieze fidel football-ul britanic. Nici latinii n'au făcut excepţie dela această regulă. Dar calităţile acestora nu se potriveau de loc cu jocul calm precis, — adesea prea calculat şi încet al maeştrilor lor englezi şi mai ales scoţieni.

Calmul, stergerea personalităţii -- uneori strălucite — nu conveneau deloc caracterului impulsiv, plin de dorinţa de a se evidenţia, hotărît şi impetuos al jucătorilor din ţările de rasa noastră

Trebuie să fim drepţi şi să recunoaştem că latinul este mai individual, că el caută să se impună personal, neputând să se supună unei discipline complete şi eforturile sale nu pot fi aşa de bine calculate ca cel ale anglo-saxonilor.

Astfel, încetul cu încetul, el se degajează de sub tutela profesorilor, aplică metode care i-au fost impuse, un joc care îi este propriu şi reflatând particularităţile sale morale şi fizice.

Marii maeştri ai football-ului, scoţienii şi englezii, care s'au perindat printre ţările latine, au înţeles realitatea. Astfel, metodele britanice, încetul cu încetul s'au transformat şi adaptat de înşişi acei cari le introduseseră.

Caracteristica football-ului latin sunt ardoarea şi impetuozitatea care se concretizează prin aceia, «furie latină» şi care odată deslănţuită, învinge orice rezistenţă întâlnită.

Jocul are la bază o putere de concepţie individuală care creiază spontaneitatea acţiunilor, derutând completamente pe adversar.

Latinii au o metodă de joc stabilită, passe lungi în adâncime, joc extrem de repede, fiecare atac terminându-se cu shoturi la poartă.

SOCCERUL ITALIAN, PERFECŢIUNEA ŞCOLII LATINE

Footballul italian, care derivă direct din cel latin, s'a impus în ultima vreme graţie unei politici întelepte a conducătorilor soccerului italian. Aceştia au permis — imediat după războiu — jucătorilor cu renume si antrenorilor străini să activeze în teamurile italiene.

Concomitent, au făcut şcoli de antrenori între care se citează aceia dela Roma, unde au conferenţiat cei mai de seamă cunoscători ai football-ului din lume.

După ce au posedat un număr important de antrenori formaţi la şcoala proprie, au interzis jucătorilor din alte ţări participarea la campionate şi în prezent Italia nu mai are nici un străin în echipe.

Excepţie fac sud-americanii de origină italiană, Orsi, Guarta, Monta, Mascheroni, Andreolo şi alţii care radiază în peninsulă marea artă a soccerului de peste ocean.

Italienii şi-au creiat un stil propriu, utilizarea la maximum a extremelor, jocul în lungul terenului, viteza de execuţie considerabil mărită, calităţi atletice excepţionale şi o pătrundere specifică ceiace înseamnă că în atac, întreaga echipă porneşte năvalnic — şi graţie faptului că mingea este urmărită neîncetat şi adversarii hărţuiţi fără milă — îşi impun jocul, cucerind astfel victoria.

Valoarea stilului consta mai ales în metoda aplicată care nu este altceva decâ un plan de atac în W.

FORTA FOOTBALLULUI ROMANESC

Cititorul fiind lămurit de ceiace practică «squadra azzura» să revenim la footballul nostru.

Practicat de mai bine de două decenii, a suportat diferite influenţe.

Inceput în spiritul englez care dealtfel l'a importat, a evoluat oarecum greşit până în epoca postbelică când şcoala Europei Centrale îi aduce o retuşare radicală. Este influenţa Ardealului care spune un cuvânt hotărîtor şi această influenţă ia proporţii când vedetele de dincolo de Carpaţi se stabilesc în noul Eden al footballului românesc, în Capitală.

Ultimii ani dovedesc că spiritul şcolii latine este mai adecuat temperamentului românesc şi odată cu ascensiunea Venusului, se înscăunează metoda italienilor de joc.

In ultimele partide internaţionale, România a renunţat la jocul savant al formulelor alfabetice şi a ajuns la jocul de elan şi viteză al adversarilor de astăzi.

Vedetele Italiei, vedetele Europei

Echipa Italiei cuprinde în formaţia de astăzi cei mai buni jucători pe care îi poate selecţiona d. Vittorio Pozzo. Este — după părerea specialiştilor — cea mai tare echipă pe care o poate alinia Italia.

In poartă, Olivieri, «portarul panteră» care a făcut împotriva englezilor, cu prilejul jocului Europa — Anglia o partidă de neuitat, va apăra şi astăzi poarta «azzurilor».

Foni, Rava, linia de fundaşi, socotit zidul impenetrabil al italienilor, alcătuieşte apărarea.

Intre mijlocaşii Depetrini şi Locatelli, îl avem pe faimosul Andreolo, mijlocaşul cel mai bun din Europa, socotit egalul lui Cullis şi omul care l'a neutralizat pe Lawton.

Atacul, în care figurează Piola, vedeta nr. 1 a Italiei este partea tare a echipei.

Cu colborarea lui Biavatti şi Colaussi această linie care se mai bucură de serviciile vulpoiului Meazza, constituie cel mai eficace quintet depe continent.

O echipă întreagă, o formaţie de temperament, de viteză, de tehnică

Cu colaborarea lui Biavatti şi Costru.

ROMANIA ARE TREI DEBUTANŢI

Acestei puternice garnituri, România îi opune o echipă în care are trei debutanţi: fundaşii Slivăţ şi Lengheriu precum şi mijlocaşul Lupaş.

Desigur, o formaţie de curaj, de tinereţe, de forţă. Ce altceva este acest 11 românese în care găsim pe inepuizabilul Iuhasz, pe vigurosul Dobai, pe fugosul Orza, pe rapidul Vintilă şi pe Bodola, acest jucător al tuturor posibilităţilor.

Şi totuşi, o echipă în care avem toată încrederea.

Nu cu o echipă de tehnicieri am putea învinge Italia. Singura soluţie, singura concurenţă posibilă este cu această formaţie de oameni curajoşi, de jucători plini de vigoare.

Deaceia, ne declarăm cu totul de acord cu selecţiunea românească

Se pune însă întrebarea cum trebuie să jucăm astăzi. Care este metoda de joc?

Secretul matchului de azi

După cum arătam mai sus, italienii au un joc de viteză şi se bizuie foarte mult pe centru şi pe aripă. In materie de luptă, fiecare general caută în primul rând să reducă posibilităţile agresive ale adversarului. Aşadar, lucrul important în jocul de astăzi este anularea aripilor şi a centrului atacant.

Ca cele două extreme italiene să fie bine păzite trebuie să se renunţe la obiceiul ca fundaşii să marcheze aripile. Această datorie trebuie s'o aibe halfii de margine.

Este însă un deziderat imperios ca aceste aripi să fie supraveghiate cu multă, foarte multă atenţie.

LA BUDAPESTA, COLAUSI A SCAPAT NUMAI DE DOUA ORI ŞI A MARCAT DOUA PUNCTE. ITALIENII ŞTIU SA SPECULEZE CEA MAI MICA NEATENŢIE!

Mai notăm amănuntul că tot la Budapesta azzurii au avut cinci ocazii şi au ratat două. Adăugăm acest lucru pentru Iuhasz care trebuie să fie umbra lui Piola şi a fundaşilor care sze vor ocupa de interi.

MAI ATRAGEM ATENŢIA INTERILOR CA ATUNCI CAND ECHIPA ESTE IN APARARE, VOR TREBUI SA REVINA REPEDE IN TERENUL ROMANESC.

Mijlocaşii italieni au obiceiul să dubleze atacul şi nu odată trag la poartă.

In ceiace priveşte atacul, numai extremele noastre şi centrul atacant vor rămâne la înălţimea ultimului fundaş advers. ACEŞTI TREI OAMENI, NU VOR VENI NICIODATA IN APARARE.

Intr'un match cu Italia trebuie jucat 90 de minute cu mare însufleţire. Avem datoria să jucăm tot timpul repede, să susţinem ofensiva şi să menţinem balonul cu pase repezi, în adâncime.

Orice dribbling, orice înfloriturî sunt absolut inutile.

Italia nu este invincibilă! Cele 29 de victorii consecutive nu trebuie să emoţioneze jucătorii români. Cu elan, cu dragoste, cu voinţă se obţine sigur o victorie.

Şi noi o aşteptăm!

Tudor Voina

România susţine azi un match foarte greu. Formaţia noastră este o echipă de curaj, de elan, un team al tinereţii. Fie care spectator care simte românește are datoria să încurajeze echipa noastră, să-i dea stimulentul de care are nevoie.

In momente bune sau în momente critice, spectatorii să aibe o singură deviză sonoră: *hai-de Ro-mâ-nia!*

Bosch SERVICIU

Ajutor rapid

în cazuri de defectare a echipamentului electric.

(aprindere, lumină, semnalizare) la automobile de orice marcă,
Staţiune de încărcare a acumulatorilor.

BOSCH-SERVICIU „AUTO-MECANICA" S. A.
BUCUREŞTI, STRADA PETRU RAREŞ No. 13.
(In apropierea Gării de Nord)

Piola a fost făcut prizonier!

(Continuare din pagina 1)

nerii la punct a amănuntelor de primire.

— *Sper că echpa Românei va furniza un joc cavaleresc şi de frumoasă ţinută tehnică. Nu e vorba numai de o întâlnire între ţări prietene, ci de un match între fraţi de origină. Acesta trebue să fie gândul de căpetenie al celor 22 jucători care vor angaja matchul; ca urmare lupta va avea o înfăţişare de cea mai frumoasă sportivitate.*

O sosire din care nu se distinge decât coafura d-lui Pozzo

E ora 1 fără 10. Peste 10 minute Meazza, Piola şi Olivieri vor fi la doi paşi de noi... Peronul e înţesat de lume.

Solidaritatea italiană nu se desminte: colonia fascistă e copios reprezentată. Cordoanele stăvilesc cu greutate valul de curioşi, care însă la coborârea din tren a «azzurilor» din poveste, le vor rupe iremediabil.

D. dr. Buteanu, figură distinsă a sportului ardelean nu dă nici o şansă naţionalei noastre:

— *Dacă vom pierde cu o diferenţă mai mică de trei goaluri,* ne spune d-sa, *vom putea socoti rezultatul onorabil...*

— De ce, domnule doctor?

— *Nu am încredere în apărarea noastră.*

...dar iată că a sosit trenul. Peronul pe plan omenesc, e dominat de o puternică emoţie. Care-i compartimentul Doamne, Insfârşit o descoperire: Vittorio Pozzo. Il identificăm după argintiul părului său popularizat de clişeele gazetelor de pe tot globul.

Părintele «squadrei azzura» pare derutat de iureşul entuziasmului românesc. Numai generalul Vaccaro, are pasul sigur şi se opreşte grav, în faţa generalului Marinescu care-l întâmpină cu buchetul care s'a păstrat impecabil. Cei doi conducători îşi strâng mâna cordial, schimbând, în italiana pe care preşedintele F. R. F. A. o posedă curent, amicale cuvinte de frăţietate şi gânduri bune.

Acordurile «Giovinezzei» vibrează, parcă, de data aceasta mai puternic şi mai cald.

Muzica a încetat.

Sutele de cetăţeni se îmbulzesc dezorientaţi. Unde-s jucătorii?

— Unde-i Meazza. Dar Olivieri? Biavatti? Colaussi?

Cineva m'a confundat cu Andreolo... (Cel puţin, o fi un tip bine?)

Un prizonier: Piola

Insfârşit, mulţimea a făcut un prizonier: Piola. *L-a identificat cineva din massă şi zeci de mâini l'au prins, un subofiţer e tras de haină, îl apucă de cravată, fotografii îl înconjoară, un şcolar îi întinde un petec de hârtie pentru autograf, iar un confrate, foarte tânăr crede că e momentul potrivit pentru a-i solicita o declaraţie...*

Cu hainele mototolite, cu pantofii turtiţi Piola este salvat; a sărit uluit în autobuzul care duce echipa italiană la «Ambasador» (aci a găzduit şi Anglia).

In hollul hotelului, am putut însfârşit, să privim de aproape pe aceia care deţin campionatul lumii footballistice.

Cunoaştem dintru început pe Meazza, care e întocmai aşa cum ni l-am imaginat: bine dispus, ghidueşar şi.., mai puţin frumos decum îl socot signorinele napolitane...

Declaraţii? N'avem voe să facem! ne spune căpitanul «azzurilor» Pot însă, cu plăcere, să-ţi fac cunoştinţă cu camarazii mei.

Aşa dar să-i privim pe rând,... Iată-i:

Piola: un tip lung, tacitum şi cu un nas... reuterian.

Olivieri: o înfăţişare de luptător, degajând o dispoziţie fizică ce trădează pe portarul de rasă.

Rava: nedespărţit de Foni, ambii înalţi, cu figuri foarte blânde — caracteristică a fundaşilor fără multe scrupule.

Andreolo: tipul sudamericanului. Culoarea ciocolatei, umeri laţi, zâm betul omului sigur de sine.

Ceilalţi au în majoritate, profiluri masive, trăsături mai mult latine, stature mai mult suple decât atletice.

Vittorio Pozzo nu se lasă interogat. Ci întreabă el: unde jucăm? Cum e stadionul? Câte locuri are?

Selecţioneurul unic al Italiei este redactorul rubricii de football a ziarului «Stampa».

Vorbeşte generalul Vaccaro

Aşa dar coleg cu noi. In această calitate, d-sa ne prezintă generalului Vaccaro care se pune cu amabilitate la dispoziţia noastră.

Echipa naţională a Italiei campioana lumii la football, are plăcerea de a juca pentru prima oară în România. Cunoaştem footballul românesc şi-l apreciem. Ştim că are, în frunte pe generalul Marinescu, un conducător de reputaţie continentală, căruia îi mulţumim din suflet pentru primirea cordială pe care ne-a făcut-o.

— Cum vedeţi matchul de mâine? Daţi şanse echipei României?

— Nu anticipez asupra rezultatului. Am însă credinţa că spiritul sportiv nu va avea nimic de suferit în această întâlnire care trebue să fie un început de raporturi cordiale între federaţiile sportive a două ţări surori».

Generalul Vaccaro ne strânge mâna, ne solicită «Gazeta Sporturilor» în care a avut surpriza să găsească o urare în limba italiană, şi ne promite declaraţii mai compacte... după match Il asigurăm şi noi că nu ne vom lipsi de plăcerea de a le auzi.

SLIVAŢ-LENGHER

(Continuare din pagina 1)

ger-Sfera, demn reprezentant al tehnicei şi al rutinei, a fost înlocuit cu cei mai autorizaţi plenipotenţiari ai tinereţii şi — evident — ai elanului şi ai ambiţiei: Slivăţ şi Lengheriu.

CARIERA LUI SLIVAT

La hotelul «Union» unde sunt cantonaţi, la masă, cinematograf precum şi la plimbare, cei doi fundaşi ai echipei noastre naţionale, alcătuesc un «cuplu» nedespărţit.

In particular Slivăţ şi Lengheriu, «Ionel» şi «Mişu» cum îi alintă galeria», sunt doi băeţi foarte simpatici.

Primul s'a născut în anul 1915 la Lugoj.

Football-ul l-a început a juca în anul 1927 în garnitura de pitici a «Vulturii»-lor.

A jucat apoi la juniori şi prima echipă a aceluiaşi club, iar apoi, în 1934 a semnat pentru Ripensia.

La clubul «profesioniştilor» timişoreni, Slivăţ n'a jucat decât şase luni, în postul de centru-half, iar în anul 1935 a trecut la Olimpia C. F. R. La clubul feroviarilor sătmăreni, fundaşul dreapta al primei noastre echipe naţionale, a activat până în toamna anului 1938 când a trecut la actualul său club, Ameţa.

Slivăţ este absolvent al «Şcolii superioare de comerţ» şi funcţionar la «Industria Textilă Arad».

VISAM DE MULT...

Visam de mult să joc în echipa naţională, începe a ni se destăinui Slivăţ

De când jucam la juniorii Vulturilor, râvneam la gloria internaţionalilor români şi mi-am propus să nu precupeţesc nimic în calea realizării visului meu suprem.

După cum vedeţi, am reuşit şi... am toate motivele să fiu fericit.

Vă asigur deasemenea pe această cale, că voiu face chiar imposibilul pentru a corespunde şi a apăra astfel culorile naţionale, atât de scumpe nouă.

LENGHER E MAI BATRAN

Lengheriu nu este decât cu un an mai «bătrân» decât colegul său de linie.

S'a născut la 24 Mai 1914 la Uioara.

In 1936 a debutat în prima echipă a «Unirea M. V.» din Alba-Iulia, în postul de half centru.

In 1934 a trecut la «Ceramica» din Bistriţa, în 1935 a semnat pentru Crişana, unde a jucat în postul de centru înaintaş, iar în 1936 a fost achiziţionat de C. F. R. (actualmente F. C. Rapid).

Iată ce ne-a declarat el, în legătură cu selecţionarea sa în echipa naţională:

— *«Sunt fericit, că am ocazia să apăr culorile României, la cel mai greu examen al carierii echipei sale naţionale. Voiu juca cu o ambiţie extraordinară şi sper că membrii co misiei de selecţie să nu aibe nimic să-şi reproşeze în privinţa selecţionării mele».*

Amănunte de organizare la matchul Italia-România

PORŢILE STADIONULUI ANEF VOR FI DESCHISE LA ORA 12. CASELE DE BILETE VOR FUNCŢIONA DELA ORA 10.

*

NICI UN CARNET INDIFRENT DE CE FOR NU ESTE VALABIL LA ACEST MATCH.

*

PERSOANELE CARI AU BILETE OFICIALE AU INTRAREA PRIN STR. PUTUL CU APA RECE.

*

MATCHUL DE DESCHIDERE ACVILA — VENUS (juniori) începe la ora 16.
ITALIA — ROMANIA INCEPE LA ORA 18.

Bilete cu preţ redus

pentru matchul de astăzi se mai pot cumpăra până la ora 12 a.m.

la VICTORIA-SPORT **din Pasagiul Imobiliara**

A 81-a partidă internaţională a României

Redăm în rândurile ce urmează un sumar al partidelor internaţionale susţinute până azi de echipa de football a României.

Austria	1	0	0	1	1: 4
Bulgaria	10	7	0	3	33: 19
Cehoslovacia	5	0	1	4	5: 19
Cuba	2	0	1	1	5: 6
Elveţia	1	0	1	0	2: 2
Franţa	1	1	0	0	6: 3
Germania	2	0	0	2	3: 8
Grecia	6	4	2	0	23: 7
Jugoslavia	19	8	1	10	39: 35
Lituania	2	2	0	0	6: 2
Olanda	1	0	0	1	0: 6
Peru	1	1	0	0	3: 1
Polonia	8	3	4	1	19: 18
Suedia	2	0	1	1	3: 9
Turcia	4	2	1	1	9: 6
Uruguay	1	0	0	1	0: 4
Ungaria	1	0	0	1	2: 1
Estonia	1	0	0	1	1: 2
Letonia	2	0	2	0	6: 0
Belgia	1	1	0	0	2: 1
Anglia	1	0	0	1	0: 2

AMATORI

Austria	2	2	0	0	5: 1
Bulgaria	1	1	0	0	5: 2
Cehoslovacia	2	1	1	0	6: 3
Grecia	1	1	0	0	4: 2
Ungaria	2	1	0	1	5: 5

In cele 71 matchuri susţinute, România a recoltat 26 de victorii, a terminat de 14 ori la egalitate şi a fost învinsă de 29 de ori.

INVINŞII ROMANIEI

România a obţinut victorii asupra Bulgariei (8), Franţei, Greciei (5), Jugoslaviei (8), Lituaniei (2) Turciei (2), Belgiei, Austriei (am). şi Ungariei (am).

EGALII ROMANIEI

România a terminat la egalitate cu Elveţia, Polonia (4), Cehoslovacia, Letonia, Turcia, Grecia, (2), Cehoslovacia (am.), Cuba, Jugoslavia.

INVINGATORII ROMANIEI

Au obţinut victorii asupra României, Austria, Cehoslovacia (3), Germania (2), Jugoslavia (10), Olanda, Polonia, Turcia, Uruguay, Ungaria, Peru, Ungaria (amatori), Estonia, Suedia, Bulgaria (3), Cuba, Anglia.

SOMN SANATOS! în aer liber, numai pe *Chaise-long-Pat* Patent «Mundus» Moşilor 31. Telefon 4.47.06.